

Haldur er av bestu røðarum

eydnaðist tó Haldur at halda seg burtur frá kóku og wienarbreyðum so frægt, at hann misti tey 600 grammini. At boksa gekk væl, Haldur kom heilt í semifinaluna, men tá fekk mótsæðumaðurin fleiri stig. Haldur helt tó á við nevaleikinum ymisk stöð í Danmark og hann sigur, at tá hann skuldi leika sín 40. dyst, var tað móti einum Hans Mortensen, nevndur »Uvejret fra Hillerød». Hesin Hans Mortensen hevði vunnið allar sínar dystir uppá knock out.

Haldur dæmdi einki at fara móti honum, men tá venjarin eggjaði honum, játtaði hann. Haldur sigur soleiðis frá:

— Beinavegin í fyrsta umfari, legði hann eftir mær og eg royndi sum best at halda meg frian av honum og kláraði tað alt umfarið. Í øðrum umfari royndi eg at standa meira stúttur og sláa kontra, men tað stóð framvegis á

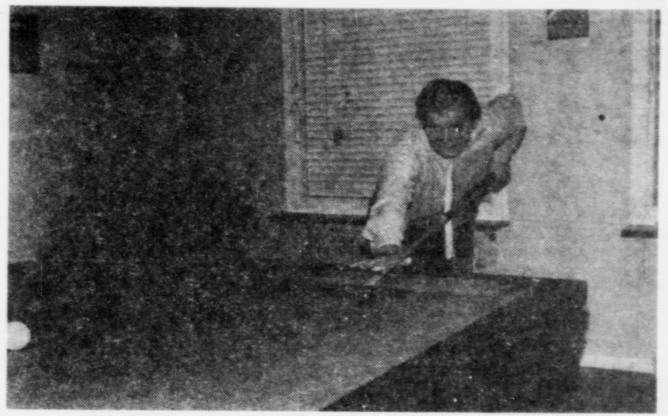
jøvnum. So kemur triðja umfar, eg veit ikki hvat hendi, men knappliga rendi hann seg beint inn í min vinstra neva og lá sum keylan.

Til Føroya

Sum vit vita var mamma Haldur, Hannitrina, ættað úr Krotugrøvuni í Klaksvík og tí var tað ikki so lægt at Haldur í forvitni sínum eisini vildi sleppa til Føroya. Tað vildi so væl til, at Skarvanes tá beint eftir kriggið fór til Keypmannahavnar at selja og her var kjansurin hjá Halduri. Hann fór umborð og spurdi, um hann kundi sleppa við og tað var gaman í. Hann skuldi hjálpa kokkinum á ferðini. Tað var í november 1945, Haldur kom til Klaksvíkar. Haldur fekk innivist hjá Samson og ikki vardi leingi, fyrr enn hann fann sína Oigu og tað bant.

Gev mær eitt, gev mær tvey

Árið eftir fer Haldur aftur til Danmarkar at hyggja eftir bakaramaskinum. Hann hevði fingið ein kjallara til leigu í Klaksvík. Maskinur vóru keyptar og Olga og hann byrjaðu nú at baka. Viðurskiptini vóru smá, so tað var ikki gjørligt at hava handil eisini, tí seldu tey alt beinleiðis frá bakarinum. Eftirspurningurin eftir rugbreyði gjørdist so stórur, at tey máttu steingja, meðan tey bakaðu, tað var heilt ógjørligt at arbeiða og útflyggja samstundis. Tað var tí bert opið ávisar tíðir á degnum. Ofta stóðu nógv fólk og bíðaðu uttanfyri, og tað var tá, børnini

Soleiðis sum nokur best kenna Haldur — við billardborðið

Haldur var av frægastu boksum sum ungur

Eingin vitjan

Í 1959 var Haldur staddur í Danmark og fekk har at vita, at H. C. var álvarsliga sjúkur og lá á ríkishospitalinum. Tá Haldur kom at vitja, fekk hann at vita, at forsætisráðharrin nú var so ússaligur, at eingin slapp at vitja hann. Haldur gav sjúkrasystri blómtyssið og bað heilsa. Tað næsta hann frætti var, tá hann fekk eitt kort frá Frú Hansen um at koma við til jarðarferðina.

Besøg min ven Haldur Holm

Í 1964 kom Jens Otto Krag til Føroya. Ríkisumboðsmaðurin ringdi til Haldur og segði, at teir komu til Klaksvíkar og ætlaðu sær inn á gólvíð.

— Teir komu, og eg var heldur enn ikki bilsin, at Jens Otto Krag kom at vitja meg, og eg spurdi hann eisini hvi. Tá fekk eg at vita, at meðan H. C. Hansen lá sjúkur, hevði hann sagt við Jens Otto: »Hvis du kommer til Færøerne, så besøg min ven Haldur Holm». Tá Jens Otto Krag fór avstað aftur, segði hann: »Kommer du til København, så kom og besøg mig».

Skemtiligur fundur á Christiansborg

Haldur greiðir sjálvur soleiðis frá: »Eg var staddur í Keypmannahavn og hevði ofta hugsað um innbjóðingina frá Jens Otto Krag og avgjörði, at nú skuldi tað verða. Eg fann nummarið fram og fekk fatur á skrivaranum. Hetta var klokkan 9 á morgni. Eg greiddi skrivaranum frá ørindum mínum, hann bað meg bíða — létu seinri kom hann aftur og bað meg koma klokka 11.

Á Christiansborg var eg móttikin sum ein greivi. Eg var eskorteraður inn í

eitt hugnaligt héli, har forsætisráðharrin bíðaði. Tað var eitt stásiligt borð, borðreitt var við 5 ymiskum rættum umframt øli og snapsi. Vit báðir einsamallir til borðs. Aðrenn eg kom, hevði eg spurt meg fyri, hvussu leingi eg kundi loyva mær at sita og fekk at vita, líka so leingi sum forsætisráðharrin situr. Har varð práttað um alt millum himmal og jørð, so vit gloymdu bæði tíð og stað. Tá eg fór avstað aftur, fekk eg eina gávu — tað var ein partur av endurminningunum hjá Jens Otto Krag, sum eg goymi sum reyðagull.

Heisa - husa

Sum tey flestu vita, so hevur Haldur altíð sýnt fótbólta stóran áhuga. Serliga er tað einkar barn hansara Kl. Og tey sum ganga til fótbóltsdystir munnu kenna tað eyðkenda rópið hjá Halduri:

— Heisa, husa da, da, da — nu skal...

Haldur var í fleiri ár nærur ein maskottur hjá Kl, hann fylgdi teimum til dystir so at siga hvørt vikuskifti, stuðlaði teimum moralskt, uggaði teir, tá teir taptu og gav teimum manga skemtiliga løtu.

Tey seinastu árin er tað mest billard, sum hevur havt tann stóra áhugan. Haldur hevur skipað fyri fleiri kappingum og hevur hann eisini fingið nógv fremmandar leikarar higar, m.a. góða vinmann sín, stórmeisteran Søren Søgaard, sum hann eisini vitjar hvørt ár í Vejle.

Vit ynskja tær Haldur hjartaliga tillukku við teimum sjeyti og ynskja tær og Olgu nógv góð ár frammyvir.

HJ.

Haldur gloymir ongantið at hava føroysku húgvuna við, tá hann fer í útlendið